

экономические связи, вырос внешний и внутренний долг государства, обесценилась национальная валюта, прекратились отношения с основным экономическим партнером – Россией.

Как следствие – неудачи на всех фронтах экономической деятельности. В 2-3 раза снизилась реальная заработная плата. Украина потеряла минимум 10 млн. или 20% населения, достигла худших в Европе показателей на экономической деятельности, заняла одно из последних мест в мире по рейтингу человеческого счастья.

Нельзя забывать главного, что основная функция государства – это человек, уровень его жизни. Во всех цивилизованных странах в качестве основного ориентира построения экономической политики лежит повышение социальных стандартов. Этот принцип должен в полной мере распространяться и на страны-претенденты в ЕС. Оформление вхождения претендентов в ЕС как юридического факта не означает одновременного резкого повышения жизненного уровня населения. Тем более нельзя прикрываясь этим лозунгом длительное время снижать и так низкий уровень жизни населения, нельзя ради политической галочки бросать людей в нищету. Украинский народ уже это проходил и не один раз. На одни и те же грабли наступать нежелательно.

Поэтому, принимая те или иные политические и экономические решения необходимо тщательно взвешивать цели и средства, желаемое и возможное, потери – отдачу. При сопоставлении затрат, которые понесет государство, его население и ожидаемых реальных результатов чрезвычайно важно в экономических расчетах учитывать временной фактор. В больших устоявшихся экономических системах, к которым относятся государства, резкий выход из устоявшегося равновесия (революции, неподготовленные реформы, реструктуризация и т.д.) особенно на первичных этапах, обязательно ведет к крупным временным потерям.

Поэтому, учитывая что уровень падения экономики и социального обеспечения граждан Украины достиг критического порога, а временной ресурс терпения и очередного ожидания населением светлого будущего достиг четверть века и также полностью исчерпан, то следует признать, что экономические и политические программы

перестройки потерпели фиаско. Перед новым руководством страны встала задача получить реальные результаты, не снижая жизненного уровня населения в течение уже текущего года, т.е. практически без всякого временного резерва.

В отношении необходимости наличия резервов дополнительных финансовых ресурсов особых проблем возникать не должно. За 25-летний период он в достаточном количестве скопился менее чем у одного процента населения и сохраняется вне Украины. Необходимо лишь разработать нормативно-законодательную базу по повышению инвестиционной привлекательности Украины, либо к принудительному изъятию недобросовестно нажитых капиталов в бюджет Украины.

УДК 332.143

РОЛЬ МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Плугіна Ю.А., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

Забезпечення економічного розвитку держави вимагає побудови ефективної системи розвитку регіонів країни. Створення національної інноваційної системи – це побудова сукупності державних і регіональних органів влади, підприємств та організацій, що взаємодіють між собою, здійснюють і підтримують інноваційну діяльність, та забезпечує підвищення конкурентоспроможності й економічне зростання регіонів, а також країни в цілому.

Серед інновацій, що сприяють активізації регіонального розвитку, значну роль відіграє використання потенціалу та переваг міжрегіонального співробітництва, що сприяє розвитку внутрішнього ринку, посилює економічну та соціальну єдність країни та зорієнтований на синергетичний ефект: досягнення стабільного збалансованого соціально-економічного розвитку на загальнонаціональному рівні завдяки підвищенню конкурентоспроможності регіонів.

Перетворення ситуативних контактів між підприємствами на систему стійких економічних зв'язків можливо за допомогою різних інституційних механізмів, зокрема угод про співробітництво, формування кластерів тощо. Економічні зв'язки у системі міжрегіонального співробітництва охоплюють низку сфер економічної діяльності: торговельно-посередницьку, виробничо-інвестиційну, валютно-фінансову, науково-технічну, міграційну, формуючи механізм забезпечення консолідації внутрішнього економічного простору країни, що працює самостійно. Міжрегіональне співробітництво в межах країни спроможне суттєво розширити сумарну ефективну місткість внутрішнього ринку, воно не лише сприяє реалізації матеріальних інтересів регіонів, а і є способом активізації суспільних, гуманітарних, соціальних і культурних зв'язків громад.

Міжрегіональне співробітництво є одним з дієвих механізмів активізації інноваційних процесів і залучення інвестицій для реалізації високоефективних інноваційних проектів, здатне формувати нові центри економічного розвитку, навколо яких можуть формуватися ареали економічного зростання завдяки можливостям консолідації ресурсів і зусиль регіонів під час реалізації проектів, що становлять спільний інтерес.

Розширення міжрегіональної взаємодії в економічній, торговельній, науково-технічній, культурних сферах здатне привести до якісних структурних зрушень у соціально-економічній сфері розвитку і регіонів, і країни в цілому за рахунок: збільшення конкурентоспроможності продукції регіону, формування стійких конкурентних позицій на ринках інших регіонів; розширення ринків збуту продукції місцевого (регіонального) походження; зменшення навантаження на державний бюджет під час вирішення комплексних проблем внутрішнього розвитку регіонів; відновлення інфраструктури малих населених пунктів; сприяння місцевому розвитку, самоорганізації та соціальної активізації громад, розроблення та запровадження громадських ініціатив з метою забезпечення сталого соціального, екологічного й економічного розвитку територій; інтенсифікацію співпраці економічних суб'єктів з органами влади та самоврядування; реалізацію великомасштабних

національних проектів і збільшення інвестицій в регіональну економіку, забезпечення раціонального й ефективного використання наявних на місцевому рівні господарських ресурсів; сприяння запровадженню наукових (інноваційних) розробок у виробництво; інтенсифікацію міжрегіональних інвестиційно-виробничих зв'язків регіонів-партнерів, скорочення розриву економічних показників між ними; збільшення обсягів міжрегіонального товарообороту; підвищення рівня зайнятості, створення нових робочих місць; поліпшення ситуації у сфері житлово-комунального господарства, об'єктів соціальної інфраструктури та житла; посилення економічної консолідації країни; формування мезоінтеграційних економічних об'єднань – економічних районів. Забезпечити результативну міжрегіональну співпрацю регіонів можливо за умови розроблення організаційно-економічного механізму регулювання виробничих, інвестиційних, маркетингових зв'язків господарських суб'єктів різних регіонів між собою. Дія такого механізму має бути спрямована на забезпечення балансу між торговельними та виробничими відносинами, аби повною мірою реалізувати економічну суть міжрегіонального співробітництва та відповісти на суспільні виклики сьогодення щодо формування консолідованого економічного простору зі стабільними міцними довгостроковими зв'язками.

УДК 338.47:656.2

ЕКОНОМІЧНА МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПОСЛУГ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ

*Позднякова Л.О., д.е.н., професор
(УкрДУЗТ)*

Моделі соціально-економічних процесів (процесів виробництва та обігу) з погляду їх цільової спрямованості, можна розділити на три основні типи: аналіз, прогноз, оптимізація.

Моделі аналізу мають бути використані з метою ухвалення рішень про конкретні дії, для поглибленого вивчення соціально-економічних процесів, для виявлення тієї залежності і